

for at bede om hans samtykke til dette og hint. Men i virkeligheden er tilstanden den, at skjønt hustruen er umyndig og aldeles ikke har lov at stifte gæld, så stifter dog så at sige enhver hustru daglig gæld, uden at have manden med til at give sit samtykke, og der er dog ingen, som betænker sig på at give gifte kvinder kredit. Lad os tænke os, at samråde var den gældende lov og nogen ønskede at indføre enerådighed for manden. Mon der så ikke netop vilde blive brugt modgrunde som hr. Z.s: at konen kunde jo ikke have manden med sig alle vegne, når hun skulde afslutte en retshandel o. s. v.

Dette om hr. Z.s og hr. H.s foredrag. Så vil jeg endnu kun tilføje, at jeg går langt videre end hr. H., idet jeg finder, at alt, hvad der ejes for ægteskabet og erhverves på en hvilken som helst måde under dette, bør være fælleseje med samrådighed for ægtefællerne. Ægteskabet er og bør være et fællesskab, fordi der kommer børn, som har krav på, at faderens og moderens interesser ikke kan komme i strid, så det går ud over dem. Det er børnene, som gør ægteskabet til noget helt andet end ethvert andet forhold. Det bør ikke kunne være muligt, at den ene af ægtefællerne unddrager det fælles hjem og børnene nytten af sit særeje. Folk må så vide, at de giver alt hen til det fælles hjemms bedste, når de gifter sig. —

Hr. H. indvender herimod, at en mand ikke bør kunne gifte sig penge til. Dette har efter min mening ikke stort at sige, da det kan være ligeså fristende at gifte sig brugen af penge til. Der er vist ingen tvivl om, at under vor nuværende lovgivning, er der ligeså mange kvinder som mænd der gifter sig for pengene. Den fare at blive »taget for pengenes skyld«, udsætter enhver rig mand og kvinde sig for ved at gifte sig. Mod den kan ingen lov i verden beskytte én; det kan man kun selv. Lad ægteskabslovgivningen gå ud fra, at ægteskabet bør være — hvad det i de bedste ægteskaber er — et fuldstændigt fællesskab mellem to ligestillede og ligeberettigede mennesker, så behøves der ingen særlige beskyttelseslove for hustruen, men hun har de rette våben i hænde til selv at beskytte sig. —

Astrid Stampe.